

Bestemmelsen præciserer, at kendelse om gældssanering i konkurs omfatter fordringer, der er stiftet inden konkursdekretets afsigelse, således at det er de samme fordringer, som behandles i forbindelse med gældssaneringssagen og konkurssagen, jfr. konkurslovens § 38. Skifteretten har dog adgang til at bestemme, at gældssaneringssagen alene skal omfatte fordringer, der er stiftet inden et af skifteretten fastsat tidligere tidspunkt.

*Til § 235*

Bestemmelsen indebærer, at det praktiske arbejde med behandlingen af skyldnerens begæring om gældssanering af skifteretten kan overlades til konkursboets kurator eller skifterettens medhjælper.

*Til § 236*

Bestemmelsen omhandler omkostningerne ved gældssanering i konkurs. Som udgangspunkt svarer disse regler til de foreslåede bestemmelser i §§ 203 og 220 om omkostninger ved sager om gældssanering uden for konkurs. I *stk. 2, 1. pkt.*, er der dog medtaget en særlig regel om tilfælde, hvor konkursboet slutes med regnskab og udlodning til kreditorerne. I sådanne sager skal omkostningerne ved gældssaneringssagen som udgangspunkt afholdes af konkursboet som massekrav sammen med de øvrige omkostninger ved boets behandling, jfr. lovens § 93, nr. 2. Da behandlingen af sager om gældssanering i konkurs i vidt omfang kan ske på grundlag af materiale, som tilvejebringes i forbindelse med behandlingen af konkursboet, vil omkostningerne ved gældssaneringssagens behandling normalt være forholdsvist beskedne. Når særlige forhold taler derfor, kan skifteretten bestemme, at omkostningerne ved gældssaneringssagen skal afholdes af skyldneren, jfr. *stk. 3*, og i sådanne tilfælde kan skifteretten betinge behandlingen af, at skyldneren stiller sikkerhed, jfr. henvisningen i *stk. 1* til den foreslåede regel i § 203.

*Til nr. 23*

Bestemmelsen svarer til § 1, nr. 11, i gældssaneringsudvalgets lovudkast. Ændringen indebærer, at gældssanering sidestilles med tvangsakkord med hensyn til afbrydelse af forældelse.

*Til nr. 24, 25 og 27*

Ændringerne er af redaktionel karakter.

*Til nr. 26*

Bestemmelsen, der opregner hvilke skifteretsafgørelser, der ikke kan indbringes for højere ret, svarer med redaktionelle ændringer til § 1, nr. 12, i gældssaneringsudvalgets lovudkast samt § 1, nr. 10, i betalingsstandsningssudvalgets lovudkast. Der henvises til betænkning nr. 957, side 169, samt betænkning nr. 983, side 59.

*Til nr. 28*

Et særligt spørgsmål i forbindelse med en ordning med gældssanering uden for konkurs er, hvorledes sagerne skal fordeles mellem retterne i det storkøbenhavnske område. I betænkning nr. 957 foreslår gældssaneringsudvalget, at sager om gældssanering uden for konkurs skal behandles ved de enkelte byretter.

I høringsvaret fra Københavns byret er der peget på, at det vil være mest hensigtsmæssigt, at også sager om gældssanering uden for konkurs, således som det tilfældet med konkursboer efter den gældende ordning, i det storkøbenhavnske område behandles af sø- og handelsretten i København. Dette synspunkt er tiltrådt i høringsudtalelsen fra sø- og handelsretten.

Justitsministeriet er enig i, at det vil være mest hensigtsmæssigt, at sager om gældssanering uden for konkurs i det storkøbenhavnske område henlægges til sø- og handelsretten. På denne baggrund er den af gældssaneringsudvalget foreslåede ændring i konkurslovens § 4 (lovudkastets § 1, nr. 6) ikke medtaget i lovforslaget.

Den foreslåede ordning rejser særlige problemer på grund af de appelregler, der gælder vedrørende sø- og handelsrettens afgørelser. Efter den gældende ordning indbringes sø- og handelsrettens afgørelser således (direkte) for højesteret. Dette gælder også i konkurssager, jfr. konkurslovens § 211.

Det må forventes, at der – i hvert fald indtil der er fastlagt en nærmere praksis på området – vil blive indgivet et ret betydeligt antal begæringer om gældssanering. I overgangsperioden vil det næppe heller kunne undgås, at der vil blive tale om et ikke uvæsentligt antal appelsager vedrørende nyordningen. Det kan ikke anses for hensigtsmæssigt, at skifterettens afgørelser i gældssaneringssager skal kunne indbringes direkte for højesteret, hvis berammelsestider i den senere tid er øget på grund af et stigende sagspres. Det skal i den forbindelse bemærkes, at mellem en tredjedel og halvdelen af samtlige sager om gældssanering skønnes at ville foreligge i det storkøbenhavnske område.

På den anførte baggrund foreslår justitsministeriet, at de gældende regler om appel fra sø- og